

Subsidiaritetsprövning av förslaget till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation

Sammanfattning

Utskottet prövar i detta utlåtande kommissionens förslag till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation, KOM(2011) 609 slutlig.

Enligt utskottet är en del av förslaget till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation i sitt nuvarande skick inte förenligt med subsidiaritetsprincipen. Utskottet föreslår därför att riksdagen beslutar att avge ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande i enlighet med 10 kap. 6 § riksdagsordningen.

Till utlåtandet har två reservationer (SD, V) lämnats.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Förslagets huvudsakliga innehåll	4
Utskottets prövning	6
Inledning	6
Subsidiaritetsprincipens tillämpning i detta ärende	6
Utskottets ställningstagande	7
Reservationer	9
1. Subsidiaritetsprövning av förslaget till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation (SD)	9
2. Subsidiaritetsprövning av förslaget till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation (V)	10
<i>Bilaga 1</i>	
Behandlat förslag	12
<i>Bilaga 2</i>	
Motiverat yttrande från Sveriges riksdag	13
<i>Bilaga 3</i>	
Motiverat yttrande från Sveriges riksdag	15
<i>Bilaga 4</i>	
Motiverat yttrande från Sveriges riksdag	17

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Subsidiaritetsprövning av förslaget till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation

Riksdagen beslutar att avge ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som anges i bilaga 2.

Reservation 1 (SD)

Reservation 2 (V)

Utskottet föreslår att ärendet avgörs efter endast en bordläggning.

Stockholm den 22 november 2011

På arbetsmarknadsutskottets vägnar

Tomas Tobé

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Tomas Tobé (M), Ylva Johansson (S), Maria Plass (M), Raimo Pärssinen (S), Katarina Brännström (M), Gustav Nilsson (M), Patrik Björck (S), Hans Backman (FP), Ann-Christin Ahlberg (S), Annika Qarlsson (C), Johan Andersson (S), Hanif Bali (M), Mehmet Kaplan (MP), Lars-Axel Nordell (KD), Sven-Olof Sällström (SD), Kerstin Nilsson (S) och Christina Høj Larsen (V).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Riksdagen har getts möjlighet att lämna ett motiverat yttrande över kommissionens förslag till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation, KOM(2011) 609 slutlig.

Kammaren hänvisade den 13 oktober 2011 kommissionens förslag till arbetsmarknadsutskottet. Fristen för att avge ett motiverat yttrande går ut den 7 december 2011.

Den 14 november 2011 överlämnades den faktapromemoria (2011/12: FPM28) till riksdagen där regeringens bedömning av subsidiaritetsprincipens tillämpning i den föreslagna rättsakten framgår.

Utskottet har ännu inte hållit överläggning med regeringen om kommissionens förslag i sak.

Förslagets huvudsakliga innehåll

Programmet för social förändring och social innovation är nytt men bygger vidare på tre befintliga instrument, *Progress*, *Eures* och *instrumentet för mikrokrediter inom Progress*. Syftet är att bidra till genomförandet av Europa 2020-strategin och dess övergripande mål och integrerade riktlinjer. Det ska ske genom ekonomiskt stöd för EU:s mål när det gäller att främja en hög sysselsättning, garantera ett fullgott socialt skydd, bekämpa social utestängning och fattigdom och förbättra arbetsvillkoren. Programmet ska pågå från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.

De tre delarna är:

1. *Progress*, som dels ska stödja utveckling, genomförande, övervakning och utvärdering av unionens sysselsättnings- och socialpolitik och lagstiftning om arbetsvillkor, dels ska främja evidensbaserat beslutsfattande och innovation, i partnerskap med arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer och andra berörda parter.
2. *Eures*, som ska främja arbetstagares rörlighet genom Eures-nätverket, dvs. de särskilda förmedlingar som EES-länderna och Schweiz utser tillsammans med andra aktörer, för att utveckla utbyte och spridning av information om lediga platser och arbetssökande och andra former av samarbete.
3. *Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap*, som ska göra det lättare för entreprenörer, särskilt de som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden, och företag inom den sociala ekonomin att få finansiering.

Förslaget om program för social förändring och social innovation har dels ett antal allmänna mål, dels ett antal specifika mål för varje delprogram. I förslaget anges fem övergripande och allmänna målsättningar. Programmet syftar bl.a. till att stärka egenansvaret för unionens mål inom sysselsättning, sociala villkor och arbetsvillkor, både bland de viktigaste beslutsfattarna på unionsnivå och nationell nivå och bland andra berörda parter, för att få till stånd konkreta och samordnade åtgärder både på unionsnivå och på medlemsstatsnivå. Ett annat mål är att modernisera unionslagstiftningen i linje med principen om smart lagstiftning och se till att unionslagstiftningen om arbetsvillkor tillämpas på ett effektivt sätt. Programmet syftar vidare till att stödja utvecklingen av tillräckliga, tillgängliga och effektiva sociala trygghetssystem och arbetsmarknader och underlätta politiska reformer genom att främja goda styrelseformer, ömsesidigt lärande och social innovation. Programmet ska även främja arbetstagarnas geografiska rörlighet och göra det lättare att hitta arbete genom att se till att unionens arbetsmarknader utvecklas så att de blir öppna och tillgängliga för alla. Ett ytterligare mål är att främja sysselsättning och social inkludering genom att öka tillgången och tillgängligheten till mikrofinansiering för utsatta grupper och mikroföretag och genom att öka de sociala företagens tillgång till finansiering.

Programmet ger också en möjlighet att förenkla genomförandet genom gemensamma bestämmelser om bl.a. allmänna mål, typer av åtgärder och rationalisering av rapporteringen och utvärderingen. Programmet innehåller därutöver ett begränsat antal specifika mål och bestämmelser för de tre programdelarna.

Programmet med dess olika delar ska genomföras genom en och samma rättsakt, förordningen om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation.

Utskottets prövning

Inledning

Subsidiaritetsprincipen regleras i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Enligt denna ska unionen, på de områden där den inte har exklusiv befogenhet, vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Enligt Lissabonfördragets protokoll om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna ska Europeiska kommissionen, Europaparlamentet och rådet översända sina utkast till lagstiftningsakter till de nationella parlamenten för att dessa ska kunna ta ställning till om förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Riksdagen ska i enlighet med 10 kap. 6 § riksdagsordningen pröva om lagstiftningsakten strider mot den nyssnämnda principen.

Om det nationella parlamentet anser att förslaget inte är förenligt med den aktuella principen har det rätt att lämna ett s.k. motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande. Ett sådant yttrande ska lämnas inom åtta veckor från den dag då ett förslag finns på EU:s samtliga officiella språk.

Subsidiaritetsprincipens tillämpning i detta ärende

Kommissionens bedömning

Kommissionen anser att eftersom målen för det föreslagna programmet för social förändring och social innovation inte kan nås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna får unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel anser kommissionen att denna förordning inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

Regeringens bedömning

Regeringen konstaterar att EU inte har exklusiv behörighet på det sysselsättnings- eller socialpolitiska området. De åtgärder som avses med det nu aktuella förslaget kan därför bli föremål för en subsidiaritetsprövning. Åtgärderna ska enligt subsidiaritetsprincipen vidtas på unionsnivå bara om och i den mån som målen för åtgärderna inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva.

Regeringen slår fast att medlemsstaterna har huvudansvaret och de främsta instrumenten för att utforma och genomföra politiken på det sysselsättnings- och socialpolitiska området. Regeringen anser att åtgärder på unionsnivå till stöd för medlemsstaternas samordning av sin sysselsättnings- och socialpolitik liksom åtgärder för att säkerställa ett effektivt genomförande av existerande unionsregelverk på det arbetsrättsliga området inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva.

Vidare bedömer regeringen att åtgärder som är nödvändiga för att genomföra den fria rörligheten för arbetstagare i unionen är av sådan art att inte heller dessa kan uppnås av medlemsstaterna själva.

Det är dock regeringens uppfattning att främjandet av mikrokreditgivning liksom stöd till socialt företagande i tillräcklig utsträckning kan uppnås på nationell nivå. Åtgärder av det slag som avses i denna del av förslaget bör därför vara varje medlemsstats eget ansvar i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar kommissionens arbete med att främja utbyte av god praxis och ömsesidigt lärande och att stödja social innovation och sameuropeiska strategier, liksom arbetet att föra upp behovet av särskilda reformer på dagordningen, kartlägga hinder för förändring och sätt att komma förbi dem och se till att befintliga regler på unionsnivå följs.

Utskottet konstaterar att unionen inte har exklusiv befogenhet på det sysselsättningspolitiska området utan ska stödja och, när det är nödvändigt, komplettera medlemsstaternas åtgärder. Utskottets slutsats är därför att de åtgärder som avses med förslaget kan bli föremål för en subsidiaritetsprövning. Enligt subsidiaritetsprincipen ska åtgärder vidtas på unionsnivå bara om och i den mån som målen för åtgärderna inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva.

Som framgått är det kommissionens uppfattning att målen för det föreslagna programmet inte kan nås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna. Utskottet noterar att kommissionen i sin bedömning inte gjort åtskillnad mellan programmets olika delar.

Utskottet vill understryka det som regeringen också slår fast – det är medlemsstaterna som har huvudansvaret och innehar de främsta instrumenten för att utforma och genomföra politiken på det sysselsättnings- och socialpolitiska området. Utskottet anser att inriktningen på europeiska insatser och instrument ska styras av principer om ett europeiskt mervärde. De europeiska åtgärderna ska ses som ett komplement till medlemsstaternas egna insatser på sysselsättningsområdet.

Mot denna bakgrund välkomnar utskottet programdelarna *Progress* och *Eures*. Utskottet instämmer med regeringen i att målen för programmet i dessa delar inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva.

I fråga om den programdel som rör *mikrofinansiering och socialt entreprenörskap* är det utskottets mening att det kan finnas anledning att ha en övergripande strategi för utveckling av socialt företagande inom EU, som en pådrivande och kunskapshöjande faktor i de olika länderna. När det däremot gäller främjandet av mikrokreditgivning liksom stöd till socialt företagande är utskottet tveksamt till om det finns ett europeiskt mervärde. Målen bör i tillräcklig utsträckning kunna uppnås på nationell nivå. Åtgärder av det slag som avses i denna del av förslaget bör vara varje medlemsstats eget ansvar i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Utskottet anser därför att kommissionens förslag om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation, KOM(2011) 609 slutlig, i den programdel som avser mikrofinansiering och socialt entreprenörskap, strider mot subsidiaritetsprincipen och föreslår att riksdagen avger ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som anges i bilaga 2.

De övriga delarna av förslaget strider enligt utskottets mening inte mot subsidiaritetsprincipen.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer

1. Subsidiaritetsprövning av förslaget till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation (SD)

av Sven-Olof Sällström (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen beslutar att avge ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som anges i bilaga 3.

Ställningstagande

Sverigedemokraterna avvisar förslaget i sin helhet och menar att samtliga tre delar av programmet strider mot subsidiaritetsprincipen.

Progress syftar bl.a. till ökad övervakning av sysselsättnings- och socialpolitik i de olika medlemsländerna men också till mer gemensam, standardiserad arbetsmarknadslagstiftning. Sverigedemokraterna menar att arbetsmarknadspolitiken och därtill relevant lagstiftning utformas bäst på nationell nivå utifrån varje nations förutsättningar. Ett system med ett EU-gemensamt regelverk på arbetsmarknadsområdet vore direkt kontraproduktivt när det gäller att främja hög sysselsättning och bekämpa social utestängning och fattigdom. Därför menar Sverigedemokraterna att delen om *Progress* strider mot subsidiaritetsprincipen.

Den andra delen, *Eures*, är ett förslag som Sverigedemokraterna till stora delar kan ställa sig bakom. Partiet är positivt till ett system som underlättar utbyte av information om lediga platser. Det skulle vara positivt för många arbetssökande som söker jobb i ett annat medlemsland. Sverigedemokraterna är dock skeptiska till att *Eures*-systemet i praktiken kommer att fungera som partiet önskar. Partiet vill se ett system som underlättar rekrytering av specifik och efterfrågad kompetens mellan länder, men ser en överhängande risk att det i stället kan leda till lönekonkurrens eller rekrytering av arbetskraft som arbetar under villkor långt under den svenska kollektivavtalsstandarden. *Eures* skulle bäst fungera som ett komplement till den svenska arbetsförmedlingen, när det visat sig att en arbetssökande genom den svenska arbetsförmedlingen inte kunnat finna en arbetsplats motsvarande den arbetssökandes kompetens, eller där svenska arbetsgivare inte kunnat finna kompetens hos den inhemska arbetskraften.

Eures blir då ett system som underlättar rekrytering av kvalificerad arbetskraft, utan risk för lönekonkurrens. Partiet konstaterar emellertid att så som systemet presenteras i dag är risken överhängande att det främst utgör konkurrens mot svenska såväl löner som arbetsvillkor. Därmed menar vi att förslaget strider mot subsidiaritetsprincipen då systemet bättre skulle kunna utformas på nationell eller bilateral nivå.

Det tredje förslaget, *mikrofinansiering och socialt entreprenörskap*, avvisar Sverigedemokraterna med hänvisning till subsidiaritetsprincipen. Partiet har en i grunden skeptisk syn på mikrofinansiering och tror inte att det är ett hållbart verktyg för att lyfta utsatta grupper ur arbetslöshet och fattigdom. Åtgärder av det slag som avses i denna del av förslaget bör vara varje medlemsstats eget ansvar i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Sverigedemokraterna menar således att mikrofinansiering kan utformas på nationell nivå.

Mot bakgrund av detta anser Sverigedemokraterna att samtliga tre delar i förordningen om program om social förändring och social innovation strider mot subsidiaritetsprincipen.

Sverigedemokraterna föreslår att riksdagen avger ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som anges i bilaga 3.

2. Subsidiaritetsprövning av förslaget till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation (V)

av Christina Höj Larsen (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen beslutar att avge ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som anges i bilaga 4.

Ställningstagande

Vänsterpartiet instämmer i regeringens ståndpunkt att programdelen *mikrofinansiering och socialt entreprenörskap* strider mot subsidiaritetsprincipen och bör hanteras på nationell nivå.

Vänsterpartiet anser att även programdelen *Progress* strider mot subsidiaritetsprincipen och går utöver vad som bör göras på EU-nivå när det gäller socialpolitik, arbetsmarknadspolitik och arbetsrättslig lagstiftning. Partiet anser inte att ”projekt som syftar till att testa reformer på det arbetsmarknads- och socialpolitiska området” bör styras och finansieras av EU-medel.

Vänsterpartiet föreslår att riksdagen avger ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som anges i bilaga 4.

BILAGA 1

Behandlat förslag

KOM(2011) 609 slutlig

Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation.

BILAGA 2

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Sveriges riksdag välkomnar kommissionens arbete med att främja utbyte av god praxis och ömsesidigt lärande och att stödja social innovation och sameuropeiska strategier, liksom arbetet att föra upp behovet av särskilda reformer på dagordningen, kartlägga hinder för förändring och sätt att komma förbi dem och se till att befintliga regler på unionsnivå följs.

Riksdagen konstaterar att unionen inte har exklusiv befogenhet på det sysselsättningspolitiska området utan ska stödja och, när det är nödvändigt, komplettera medlemsstaternas åtgärder. Riksdagens slutsats är därför att de åtgärder som avses med förslaget kan bli föremål för en subsidiaritetsprövning. Enligt subsidiaritetsprincipen ska åtgärder vidtas på unionsnivå bara om och i den mån som målen för åtgärderna inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva.

Som framgått är det kommissionens uppfattning att målen för det föreslagna programmet inte kan nås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna. Riksdagen noterar att kommissionen i sin bedömning inte gjort åtskillnad mellan programmets olika delar.

Riksdagen vill understryka det som den svenska regeringen också slår fast – det är medlemsstaterna som har huvudansvaret och innehar de främsta instrumenten för att utforma och genomföra politiken på det sysselsättnings- och socialpolitiska området. Riksdagen anser att inriktningen på europeiska insatser och instrument ska styras av principer om ett europeiskt mervärde. De europeiska åtgärderna ska ses som ett komplement till medlemsstaternas egna insatser på sysselsättningsområdet.

Mot denna bakgrund välkomnar riksdagen programdelarna *Progress* och *Eures*. Riksdagen instämmer med den svenska regeringen i att målen för programmet i dessa delar inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva.

I fråga om den programdel som rör *mikrofinansiering och socialt entreprenörskap* är det riksdagens mening att det kan finnas anledning att ha en övergripande strategi för utveckling av socialt företagande inom EU, som en pådrivande och kunskapshöjande faktor i de olika länderna. När det däremot gäller främjandet av mikrokreditgivning liksom stöd till socialt företagande är riksdagen tveksam till om det finns ett europeiskt mervärde. Målen bör i tillräcklig utsträckning kunna uppnås på nationell nivå. Åtgärder av det slag som avses i denna del av förslaget bör vara varje medlemsstats eget ansvar i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Riksdagen anser därför att kommissionens förslag till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation, KOM(2011) 609 slutlig, i den programdel som avser mikrofinansiering och socialt entreprenörskap, strider mot subsidiaritetsprincipen.

De övriga delarna av förslaget strider enligt riksdagens mening inte mot subsidiaritetsprincipen.

BILAGA 3

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Sveriges riksdag avvisar förslaget i sin helhet och menar att samtliga tre delar av programmet strider mot subsidiaritetsprincipen.

Progress syftar bl.a. till ökad övervakning av sysselsättnings- och socialpolitik i de olika medlemsländerna men också till mer gemensam, standardiserad arbetsmarknadslagstiftning. Riksdagen menar att arbetsmarknadspolitiken och därtill relevant lagstiftning utformas bäst på nationell nivå utifrån varje nations förutsättningar. Ett system med ett EU-gemensamt regelverk på arbetsmarknadsområdet vore direkt kontraproduktivt när det gäller att främja hög sysselsättning och bekämpa social utestängning och fattigdom. Därför menar riksdagen att delen om *Progress* strider mot subsidiaritetsprincipen.

Den andra delen, *Eures*, är ett förslag som riksdagen till stora delar kan ställa sig bakom. Riksdagen är positiv till ett system som underlättar utbyte av information om lediga platser. Det skulle vara positivt för många arbetssökande som söker jobb i ett annat medlemsland. Riksdagen är dock skeptisk till att *Eures*-systemet i praktiken kommer att fungera som riksdagen önskar. Riksdagen vill se ett system som underlättar rekrytering av specifik och efterfrågad kompetens mellan länder, men ser en överhängande risk att det i stället kan leda till lönekonkurrens eller rekrytering av arbetskraft som arbetar under villkor långt under den svenska kollektivavtalsstandarden. *Eures* skulle bäst fungera som ett komplement till den svenska arbetsförmedlingen, när det visat sig att en arbetssökande genom den svenska arbetsförmedlingen inte kunnat finna en arbetsplats motsvarande den arbetssökandes kompetens, eller där svenska arbetsgivare inte kunnat finna kompetens hos den inhemska arbetskraften. *Eures* blir då ett system som underlättar rekrytering av kvalificerad arbetskraft, utan risk för lönekonkurrens. Riksdagen konstaterar emellertid att så som systemet presenteras i dag är risken överhängande att det främst utgör konkurrens mot svenska såväl löner som arbetsvillkor. Därmed menar riksdagen att förslaget strider mot subsidiaritetsprincipen då systemet bättre skulle kunna utformas på nationell eller bilateral nivå.

Det tredje förslaget, *mikrofinansiering och socialt entreprenörskap*, avvisar riksdagen med hänvisning till subsidiaritetsprincipen. Riksdagen har en i grunden skeptisk syn på mikrofinansiering och tror inte att det är ett hållbart verktyg för att lyfta utsatta grupper ur arbetslöshet och fattigdom. Åtgärder av det slag som avses i denna del av förslaget bör vara varje medlemsstats eget ansvar i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Riksdagen menar således att mikrofinansiering kan utformas på nationell nivå.

Mot bakgrund av detta anser riksdagen att samtliga tre delar i kommissionens förslag till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation, KOM(2011) 609 slutlig, strider mot subsidiaritetsprincipen.

BILAGA 4

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Sveriges riksdag välkomnar kommissionens arbete med att främja utbyte av god praxis och ömsesidigt lärande och att stödja social innovation och sameuropeiska strategier, liksom arbetet att föra upp behovet av särskilda reformer på dagordningen, att kartlägga hinder för förändring och sätt att komma förbi dem och att se till att befintliga regler på unionsnivå följs. Riksdagen konstaterar att unionen inte har exklusiv befogenhet på det sysselsättningspolitiska området utan ska stödja och, när det är nödvändigt, komplettera medlemsstaternas åtgärder. Riksdagens slutsats är därför att de åtgärder som avses med förslaget kan bli föremål för en subsidiaritetsprövning.

Enligt subsidiaritetsprincipen ska åtgärder vidtas på unionsnivå bara om och i den mån som målen för åtgärderna inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva.

Som framgått är det kommissionens uppfattning att målen för det föreslagna programmet inte kan nås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna. Riksdagen noterar att kommissionen i sin bedömning inte gjort åtskillnad mellan programmets olika delar.

Riksdagen vill understryka det som den svenska regeringen också slår fast – det är medlemsstaterna som har huvudansvaret och innehar de främsta instrumenten för att utforma och genomföra politiken på det sysselsättnings- och socialpolitiska området. Riksdagen anser att inriktningen på europeiska insatser och instrument ska styras av principer om ett europeiskt mervärde. De europeiska åtgärderna ska ses som ett komplement till medlemsstaternas egna insatser på sysselsättningsområdet.

Mot denna bakgrund välkomnar riksdagen programdelen *Eures*. Riksdagen instämmer med den svenska regeringen i att målen för programmet i denna del inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva.

I fråga om den programdel som rör *mikrofinansiering och socialt entreprenörskap* är det riksdagens mening att det kan finnas anledning att ha en övergripande strategi för utveckling av socialt företagande inom EU, som en pådrivande och kunskapshöjande faktor i de olika länderna. När det däremot gäller främjandet av mikrokreditgivning liksom stöd till socialt företagande är riksdagen tveksam till om det finns ett europeiskt mervärde. Målen bör i tillräcklig utsträckning kunna uppnås på nationell nivå. Åtgärder av det slag som avses i denna del av förslaget bör vara varje medlemsstats eget ansvar i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

Dessutom anser riksdagen att programdelen *Progress* strider mot subsidiaritetsprincipen och går utöver vad som bör göras på EU-nivå när det gäller socialpolitik, arbetsmarknadspolitik och arbetsrättslig lagstiftning.

Riksdagen anser inte att ”projekt som syftar till att testa reformer på det arbetsmarknads- och socialpolitiska området” bör styras och finansieras av EU-medel.

Riksdagen anser sammanfattningsvis att kommissionens förslag till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation, KOM(2011) 609 slutlig, i de programdelar som avser dels *Progress*, dels *mikrofinansiering och socialt entreprenörskap*, strider mot subsidiaritetsprincipen.